

स्थलकुमुदः, पुं, (स्थलस्य कुमुदः ।) करवीरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलपद्मः, स्त्री, (स्थलस्य पद्मम् ।) स्तनामल्पात-
पुष्पविशेषः । (यथा, भट्टिः । २ । ३ ।

“विस्वागतैस्तौरवनेः समृद्धिं

निजां विलोक्यापहृतां पयोभिः ।

कूलानि सामर्षतयेव तेतुः

सरोजलक्ष्मीं स्थलपद्माहसैः ॥”)

तत्पर्यायः । ६ तपत्रम् २ तमालकम् ३ । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ तत्तत्तुर्विधं यथा,—

“चतुर्था स्थलपद्मानि सेवन्ती गुलदावदी ।

नेपाली च गुलावश्च वकुलश्च कदम्बकः ॥”

इति रावणकृतार्कप्रकाशः ॥

स्थलपद्मः, पुं, (स्थलजातः पद्म इव ।) मानकः ।

इति रत्नमाला ॥ मानकचु इति भाषा ॥

(यथा,—

“स्थलपद्ममयं कल्कं पयसा लोह्य पाययेत् ।

शोहामयहरश्चैव सर्वार्थैकाङ्गशोभाजित् ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहे शोधाधिकारि ॥)

स्थलपद्मिनौ, स्त्री, (स्थलस्य पद्मिनौ ।) स्थल-

पद्मम् । वेष्टामर इति हिन्दो भाषा । तत्-

पर्यायः । पद्माद्वा २ चारटौ ३ पद्मचारिणी ४

सुयन्धमूला ५ अम्बुरुहा ६ लक्ष्मीः ७ श्रेष्ठा ८

सुपुष्करा ९ रम्या १० पद्मावती ११ अति-

चरा १२ स्थलरुहा १३ पुष्कारिणी १४ पुष्कर-

परिणका १५ पुष्करनाडी १६ अस्या गुणाः ।

गोखलम् तिक्तत्वम् । शीतत्वम् । वान्तिरक्त-

पित्तमेहभूतातीसारनाशित्वञ्च । इति राज-

निर्घण्टः ॥

स्थलमञ्जरी, स्त्री, (स्थलस्य मञ्जरी ।) अपामार्गः ।

इति रत्नमाला ॥

स्थलशृङ्गाटः, पुं, (स्थलजातः शृङ्गाटः ।) गोचर-

वृक्षः । इति रत्नमाला ॥

स्थलशृङ्गाटकः, पुं, (स्थलशृङ्गाट एव ।) स्वार्थं

कनू ।) गोचुरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलसौमा, [न] पुं, (स्थलस्य सौमा ।) स्थण्डिलः ।

इति भूरिप्रयोगः ॥

स्थला, स्त्री, (स्थल + टाप् ।) जलशून्याकृतिम-

भूमिः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १ । ५ ॥

(अस्याः प्रमाणं स्थलशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

स्थलो, स्त्री, (स्थल + डोष् ।) जलशून्याकृतिम-

भूमिः । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । १ । ५ ।

(यथा, साहित्यदर्पणे ।

“सैषा स्थलो यच्च विचिन्वता त्वां

भ्रष्टं मया नृपूरमेकमूर्ध्वाम् ।

अदृश्यत त्वच्चरणविन्द-

विश्वपदुःखादिव बन्धमौनम् ॥”)

स्थलोदेवता, स्त्री, (स्थला देवता ।) ग्राम्यदेवता ।

इति कैचित् ॥

स्थलेरुहा, स्त्री, (स्थले रोहतीति । रुह + कः ।)

गृहकुमारो । दम्भावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलजाते, त्रि ।

स्थलेशयः, पुं, (स्थले शेते इति । इति शौ + अच् ।

क्रोडरुक्कुरङ्गादयः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थलशायिनि, त्रि ॥

स्थविः, पुं, (तिष्ठतीति । स्था + “कविष्ट्वीति ।”

उणा० ४ । ५६ । इति किन्प्रत्ययेन साधुः ।)

तन्त्रवायः । स्वर्गः । जङ्गमः । इति संक्षिप्त-

सारोणादिवृत्तिः ॥

स्थविरं, स्त्री, (स्था + “अजिरशिशिरिति ।” उणा०

१ । ५४ । किरच्प्रत्ययेन साधुः ।) शैलेयम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

स्थविरः, पुं, (स्था + किरच् ।) ब्रह्मा । इति

हेमचन्द्रः ॥

स्थविरः, त्रि, (तिष्ठतीति । स्था + “अजिर-

शिशिरिति ।” उणा० १ । ५४ । इति किरच्-

प्रत्ययेन साधुः ।) वृक्षः । इत्यमरः । २ । ६ ।

४२ ॥ (यथा, मनुः । २ । १२० ।

“ऊर्ध्वं प्राणा ह्युत्क्रामन्ति यूनः स्थविर आश्रयति

प्रत्युत्थानाभिरादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते ॥”

भिन्नः । इत्युणादिवृत्तौ उज्ज्वलदत्तः ॥ १ । ४५ ॥)

अचलः । इत्युणादिकोषः ॥

स्थविरा, स्त्री, (स्था + किरच् । टाप् ।) महा-

श्रावणौ । इति राजनिर्घण्टः ॥ वृक्षा च ॥

स्थविष्ठः, त्रि, (अयमेषामतिशयेन स्थूलः । स्थूल

+ इष्ठन् । “स्थूलदूरेति ।” ६ । ४ । १५६ ।

इति साधुः ।) अतिशयस्थूलः । इत्यमरः । ३ ।

२ । १११ ॥ (यथा, भागवते । २ । १ । २४ ।

“विशेषस्तस्य देहोऽयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् ॥”

स्थाणुः, पुं, (तिष्ठतीति । स्था + “स्थोणुः ।” उणा०

३ । ३७ । इति णुः ।) शिवः । इत्यमरः । १ ।

१ । ३६ ॥ (यथा, रघुः । ११ । १३ ।

“स्थाणुदम्भवपुष्पस्तपोवनं

प्राप्य दाशरथिरात्तकार्मुकः ।

विग्रहेण मदनस्य चारुणा

सोऽभवत् प्रतिनिधिर्न कर्मणा ॥”)

तन्नामकारणं यथा,—

“समुत्तिष्ठन् जलात्तस्मात् प्रजास्ताः सृष्टवानहम्

ततोऽहं ताः प्रजा दृष्ट्वा रक्षिता एव तेजसा ॥

क्रोधेन महता युक्तो लिङ्गमुत्पाद्य चाक्षिपम् ।

उत्क्षिप्तं सरसो मध्ये ऊर्ध्वमेव यदा स्थितम् ।

तदा प्रभृति लोकेषु स्थाणुरित्येव विद्युतम् ॥”

इति वामने ४६ अध्यायः ॥

(ब्रह्मा । यथा, महाभारते । १ । १ । ३२ ।

“यस्मात् पितामहो जज्ञे प्रभुरेकः प्रजापतिः ।

ब्रह्मा सुरगुरुः स्थाणुर्मनुः कः परमेष्ठय ॥”)

कौलः । इति मेदिनी ॥ जीवकगन्धद्रव्यम् । यथा,

“जीवके जीवो जीवो निधिः स्थाणुः प्रकी-

र्तितः ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

स्थाणुः, पुं, स्त्री, (स्था + णुः ।) निःशास्त्रवृक्षः ।

मुड़ा गाक्ष इति भाषा ॥ (यथा, देवीभाग-

वते । १ । १७ । ५३ ।

“छायायामातपे चैव समदर्शो महातपाः ।

ध्यानं कृत्वा तथैकान्तो स्थितः स्थाणुरिवा-
चलः ॥”)

तत्पर्यायः । ध्रुवः २ शङ्खुः ३ । इत्यमरः । २ । ४ । ८ ॥

अशास्त्रवृक्षः ४ । इति जटाधरः ॥ अश्लमेदः ।

इति नीलकण्ठः ॥

स्थाणुः, त्रि, (स्था + णुः ।) स्थिरः । इति धरणिः ॥

(यथा, विष्णुपुराणे । १ । ५ । ५८ ।

“अव्ययश्च व्ययश्चैव यदिदं स्थाणुजङ्गमम् ।

तत् ससर्जं तदा ब्रह्मा भगवानादिकृतं विशुः ॥”

स्थाणुतीर्थं, स्त्री, (स्थानोत्तीर्थम् ।) तीर्थविशेषः ।

यथा, वामने ४३ अध्याये ।

“स प्रोवाच महादेवो ब्रह्माणं प्रणतस्थितम् ।

पुण्यप्रदं वृणाच्चैव तीर्थमाहात्म्यमुत्तमम् ॥

एतत् सन्निहितं प्रोक्तं सरः पुण्यप्रदं महत् ।

स्थाणुलिङ्गस्य माहात्म्यं ब्रह्मन् मेऽवहितः शृणु ॥

अचेतनः सचेता वा अज्ञो वा प्राज्ञ एव वा ।

लिङ्गस्य दर्शनादेव मुच्यते सर्वपातकैः ॥

पुष्करादीनि तीर्थानि समुद्रचरणानि च ।

स्थाणुतीर्थं समेक्षन्ति मध्यं प्राप्ते दिवाकरे ॥

तच्च स्थास्यति यो ब्रह्मन् माञ्च स्तोषति

भक्तितः ।

तस्याहं सुलभो नित्यं भविष्यामि न संशयः ॥

इत्येवमुक्त्वा वचनं देवदेवो गतः प्रभुः ।

देवाश्च ऋषयः सर्वे स्थानि स्थानानि भेजिरे ॥

ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन् स्थाणुतीर्थं वदन्ति

हि ॥”

स्थाण्डिलः, पुं, (स्थाण्डिले शयितुं व्रतमस्य ।

स्थाण्डिल + “स्थाण्डिलात् शयितरि व्रते ।” ४ ॥

२ । १५ । इति अण् ।) स्थाण्डिलशायी । इत्य-

मरः । २ । ७ । ४५ ॥ (वाचलिङ्गोऽयमिति केचित् ॥)

स्थाण्वीश्वरः, पुं, (स्थाण्वीश्वरश्च ।) शिवलिङ्ग-

विशेषः । यथा,—

“स्थाणुर्नाम्ना हि लोकेषु पूजनीयो दिवौकसाम्

स्थाण्वीश्वरः स्थितो यस्मात् स्थाण्वीश्वरस्ततः

स्मृतः ॥

ये स्मरन्ति सदा स्थाणुं ते मुक्ताः सर्व-

किल्बिषैः ।

भविष्यन्ति शुद्धदेहा दर्शनाच्चोद्यगाग्निनः ॥

इत्येवमुक्त्वा देवेन ऋषयो ब्रह्मणा सह ।

तस्माद्धारुवणं लिङ्गं नेतुं समुपचक्रसुः ॥”

इति वामने ४२ अध्यायः ॥

स्थातव्यं, त्रि, (स्था + तव्य ।) स्थेयम् । स्थानीयम् ।

यथा, कालिदासकृतशृङ्गारतिलके ।

“बाणिज्येन गतः स मे गृहपतिवार्त्तापि न

श्रूयते

प्रातस्तप्नन् नो प्रसूततनया जामाढ्ये गता ।

बालाहं नवयौवना निशि कथं स्थातव्यमस्मद-

गृहे

सायं सम्पति वर्त्तते पथिक हे स्थानान्तरे

गम्यताम् ॥”

स्थानं, स्त्री, (स्था + ण्ट ।) नीतिवेदिनां त्रिव-

गान्तर्गतवर्गविशेषः । इत्यमरः । २ । ८ । १८ ॥